

Dragi Subrate u Kristu,

Poznato Vam je da u ovoj godini vjere pada i 25.godišnjica otkako je i naš današnji dijecezanski Ordinarij izabran i posvećen za Biskupa mostarsko-duvanjske i trebinjsko-mrkanjske biskupije.

Prigodom godišnjice izbora, na 15. travnja t.g. grupa je dijecezanskih svećenika zajednički čestitala dan izbora te zamolila preuzvišenoga Biskupa, da bi pristao i na vanjsku proslavu svoga srebrnoga biskupskoga jubileja.

Preuzvišeni je dugo vremena otklanjao svaku vanjsku proslavu. Kad je pak primio od Sv. Stolice preko Apostolskog Delegata "Breve", kojim ga je Sv. Otac imenovao Asistentom Papinskoga Prijestolja, te kad je početkom listopada po povratku iz Rima našao u kancelariji Ordinarijata autograf-čestitku Sv. Oca za njegovu obljetnicu biskupske službe, u kojoj mu Sv. Otac daje posebnu ovlast da može podijeliti prigodom proslave jubileja papin blagoslov s potpunim oprostom, onda je konačno pristao da i na vanjski način proslavi svoj srebrni biskupski jubilej.

Kao dan vanjske proslave izabrao je posljednju nedjelju mjeseca listopada, blagdan Krista Kralja.

Razlog zašto je baš odabrao blagdan Krista Kralja kao dan vanjske proslave možete vidjeti iz priloženoga raspisa Ordinarijata svim župskim uredima u biskupiji.

Budući da će vanjska proslava biti u nedjelju, kad je većina nas okupirana pastoralnim radom i obvezama u župi, a nije bilo moguće u ovo kratko vrijeme, koje nam preostaje do dana proslave, organizirati tzv. svećenički dan, t.j. dan kad bi se svi mi svećenici u pastvi (dijecezanski i redovnički) okupili u sjedištu dijeceze i tom prigodom uz drugi program zajednički čestitali biskupu jubilarcu, radi toga neki su predložili, da bi barem jedan dio naših dijecezanskih svećenika došao u Mostar na 28. listopada i zajednički čestitali dijecezanskom Ordinariju njegov srebrni biskupski jubilej.

Oni, koji su u neposrednoj blizini Mostara, nemaju poteškoće da dodju u svako ugovoreno vrijeme.

Oni koji su udaljeniji, trebali bi se dogovoriti s onom braćom svećenicima, koji imaju vozilo, pa da zajednički dodju u ugovoreno vrijeme. Oni iz najudaljenijih župa, kao Rašeljke, Sutina, Trebinja ne bi mogli doći, osim ako ne bi dan uoči toga došli u blizinu Mostara, tu prenoćili idući i pridružili se drugim svećenicima. Nezgodno bi bilo dolaziti na konak u biskupiju radi neposrednih priprema na doček gostiju sa strane (biskupa).

Taj dan, u subotu dne 28. listopada oko devet sati izjutra svi bi se sastali u velikoj dvorani biskupske palače, i tu bi jedan između naš pozdravio prigodnim govorom Biskupa, te bi eventualno iza toga zapjevali koju prikladnu pjesmu, kratko se porazgovorili s Biskupom, te povratili se u svoje župe.

Prigodom ovakvih jubileja i zgoda običaj je da svećenici daruju svoga Biskupa i tim darom ad extra pokažu svoju duhovnu povezanost, odanost, vjernost i poštovanje prema svome Biskupu. Tako su na pr. svećenici skopljanske biskupije prigodom srebrnog jubileja svoga Ordinarija nabavili mu sav pontifikalni ornat, od papuča do vrlo lijepe mitre i pontifikalnog biskupskoga križa. Preuzvišeni je čekada to s ponosom isticao kad je nastupao s drugim biskupima.

Neki su od naše braće predlagali, da bi mi našem Ordinariju za njegov srebrni biskupski jubilej nabavili jedan lijep kalež s ugraviranjem uspomene na ovu zgodu, kojim bi se Ordinarij služio u sv. misi i sjećao svojega klera.

Budući da je prekratko vrijeme do dana proslave, te nije moguće na brzinu nabaviti jedan lijep kalež i ugravirati riječi uspomene, predloženo je nešto drugo, što bi mi svećenici mogli pokloniti svome Ordinariju za njegov srebrni biskupski jubilej kao znak našega poštovanja, odanosti i ljubavi.

Kad je pred 25 godina naš Ordinarij preuzeo upravu biskupije, nije zatekao katedralne crkve. Početna mu je bila misao i nakana, da odmah po završetku rata pristupi izgradnji katedralne crkve na biskupijskom zemljištu na Rondo-u, gdje je bio složen kamen i utulučen kreč.

Ali viša sila po dopuštenju Providnosti privremeno je omela ostvarenje Biskupove nakane. Već 25 godina Ordinarij čeka da mu se stvori mogućnost kako bi započeo to veliko djelo na slavu Božju i dobro sv. Crkve u našoj Hercegovini.

Zadnjih 10 godina obraćao se Ordinarij na sve strane s molbom, da se pitanje lokacije na području grada za katedralnu crkvu u Mostaru jednom makne s mrtve točke.

Izgleda da će se pitanje ozbiljno uzeti u pretres baš u ovoj njegovoj jubilarnoj godini, i da će Općina grada Mostara ponuditi nekoliko varijanata za lokaciju katedralne crkve.

U toj perspektivi i nadi, da će Ordinarij moći prihvatiti jednu od predviđenih - do danas nama nepoznatih - mogućnosti lokacije, braća su svećenici predložili, da bi mi svećenici svoj dar Ordinariju mjesto u naravi neke stvari promijenili u gotov novac kao naš prvi doprinos za temelje buduće katedralne crkve u Mostaru.

Da bi bila što bliža simbolika predložilo se da bi na svaku godinu biskupovanja našega Ordinarija mi svećenici dali po jednu tisuću starih dinara, tako da bi pojedinac doprinio po 25.000 st. dinara. Uzimajući u obzir položaj naših svećenika - kapelana predložilo se da bi oni dali po 15.000 kao svoj doprinos tom zajedničkom daru naš dijecezanskih svećenika svome Biskupu

Razumijemo, da će se na prvi mah izgledati mnogo, osobito onima koji su na siromašnijim župama (a koji nisu?!), možda k tomu još i početnici, pa se moraju "kućiti", k tomu neki su se istrošili prigodom hodočašća u Rim, a drugi imaju velike izdatke na održavanje vozila, plaćanja posluge, poreza i sl. Nadalje, sad je za nas svećenike skoro pasivna sezona, nema jače redovine vjernika, vjenčanja, blagoslova kuća i dr.

Ipak sve to ne bi nas trebalo zastrašiti i oneraspoložiti, da ne iskoristimo ovu prigodu i da ne poklonimo svoj simbolični dar Biskupu jubilarcu.

Bit će dobro da se sjetimo slijedećih momenata:

- 1) Svoj prilog dajemo uz jubilej Biskupa ne njemu osobno, nego za zajedničku, biskupijsku stvar, podizanje katedralne crkve. Mi ćemo svakako tokom gradnje doprinositi, koliko to bude moguće, ali je ova zgoda vrlo prikladna da naš prvi doprinos bude u gore predloženoj formi.
- 2) Srebrni jubilej je izvanredna zgoda u životu Biskupa i jedne generacije klera. Šteta bi bilo propustiti tu prigodu, a da na neki vidljivi način ne očitujemo svoju odanost i zahvalnost prema Biskupu, Natpastiru. Držimo da gore predloženi način bit će posebno drag i našem Biskupu i drugima, koji za to budu doznali.
- 3) Ne će li to ostati u lijepoj uspomeni u povijesti izgradnje jedne katedralne crkve? Neka naša odsutna braća iz dijeceze poslali su ili obećali i oveće svote prigodom jubileja našega Biskupa upravo za izgradnju katedrale; oni, koji možda nikad ne će stupiti nogom na posvećeno tlo te katedrale, a mi ćemo toliko duhovnih dobročinstava primati baš preko toga budućega našega zajedničkoga Božjega hrama.

Ako možda pojedinci ne mogu iz gotovine odmah sve dati, oni će naći načina da posude od drugih ili od crkve, pa će tokom godine vratiti svoj dug.

Tako skupljeni naš dar predao bi Ordinariju onaj svećenik, koji će u ime sviju nas pozdraviti Biskupa na 28. listopada t.g. Ako držite prikladnim mogli bi sastaviti i pismenu čestitku uz popis svećenika i sume novca, da to ostane u arhivu biskupske kurije.

Ukoliko dakle prihvaćate predloženo, a nadamo se da će svi naši svećenici to prihvatiti, molili bi Vas da do nedjelje, ili najkasnije do 25.10. dostavili svoj prilog ili župniku u Studencima, ili u Stocu ili Tajniku u Mostaru.

Na koncu još jedna molba na Vas, braćo svećenici: Da bi olakšali Biskupu pripremu za doček gostiju sa strane, molimo Vas, da bi pojedini župnici, koji to mogu, javili Tajniku, čim bi oni mogli potpomoći (perad, meso, vino, povrće...), da se lijepo i pristojno dočekaju gosti sa strane. Neka bi do nedjelje javili Tajniku u Mostar.

Budimo uvjereni, braćo svećenici, da će dragi Bog po zagovoru Presvete Djevice i sv. Josipa blagosloviti našu žrtvu, a naš će simbolični dar razveseliti našega Biskupa, jer će on biti znak da svi mi s njim suosjećamo za veliko njegovo životno djelo, s njim stojimo spremni na velikodušnu suradnju i žrtvu.

Studenci, dne 15. listopada 1967.

Don Andrija Majić, župnik